

לבדו, ולא התערבו אחרים
ביניהם. כי ישראל עם המקודש
ברוך הוא. לכן כתוב ביום
השmini עצרת תהיה לכם.

אמרו רבי יוסי ורבי חייא,
מקודש ברוך הוא התקין מדריך
לפנינו. אשרי אתם שעוסקים
בתורה. והוא ונש��וה. קרא עליו
רבי יוסי, (ישעה נ) וכל בנית
למודי ה' ורב שלום בנו.
בשהגיעו לשדה, ישבו. אמר
אותו איש, מה שוננה שכחוב
(בראשית ט) ויה' המטיר על סדרם
ועל עמורה וגוו', ומה שוננה
בምבול שפטות אליהם אלהים
בכל מקום, (לאה) ולא כתוב וה'
[גבל].

אלא שניינו, בכל מקום שפתוח
זה - הוא ובית דין. אליהם
סתם - דין לבדו. אלא בסוד
נעשה דין ולא להשמיד עולם,
ולכן הוא התערב בדין. אבל
בምבול השמד כל העולם וכל
אותם שנמצאו בלבדו בעולם.

ואם תאמר, (מי) נס ומי שהיה
עמו (אלו - ברי) נספר מן העין היה,
שלא נראה. ועל זה כל מה
שנמצא בעולם ההשמד אותו,
ועל זה וזה בಗלי, ולא ההשמד
הכל. אליהם צריך הסירה,
וזריך אותם להשמר, שחררי הכל
משמד, ועל זה אליהם לבודו
היה.

זה סוד (החלם כת) ה' לUMBOL ישב.
מה זה ישב? אל מלא פסוק
כתוב, לא יכולנו לאמרו. ישב
לבודו, שלא בא עם דין. כתוב
כאן ישב, וככתוב שם (ויקרא יז) בדור
ישב לבודו.

ומושום שנות תהה מסטר מן העין,
אמר כי נעשה דין, והשמד
העולם ונח וגוו', מה כתוב?
ויזכר אליהם את נס וגוו'. שחררי
בשהשמד העולם, לא נזפר.

בלחודותי ולא אתערבי אחרני ביןיהו. כי
ישראל עם קדשא בריך הוא. בגין כי כתיב
ביום השmini עצרת תהיה לכם.

אמרו רבי יוסי ורבי חייא קדשא בריך הוא
אתקין אורחא קפוץ. ובאי און
דמשתדיли באורייתא. אתו נשקוהו. קרא
עליה רבי יוסי (ישעה נ) וכל בנית למודי ז' ורב
שלום בנית. כה מטו כי חקל יתיבו. אמר
ההוא בר נש מאי שנא דכתיב, (בראשית יט) ז' זי
המטיר על סדום ועל עמורה וגוו'. ומאי שנא
בטופנא דכתיב אלהים כל אמר.
אם (בכל) ולא כתיב ז' (בכל).

אלא פגינן בכל אמר דכתיב ז' הו ובית
דין. אלהים סתם דין בלחודו. אלא
בסודם אתעבד דין ולא לשיצאה עלמא.
ובגין כי אתערב אליו בהדי דין. אבל
בטופנא כל עלמא שצאי וכל און דASHTEPHO
(נ"א בלחודי) בעלמא.

נ"א תימא (ר"א דה) נס ודקומה (ר"א אשתיבו). (נ"א
הא) סתים מעינא הוה דלא אתהי. רעל
דא כל מה דASHTEPHO בעלמא שצאי ליה. רעל
דא ז' באתגליא ולא שצאי כלא. אלהים בעי
סתימו ובאי לאסתמרא דהא כלא שצאי. רעל
דא אלהים בלחודי הו.

נ"ז א (טהילים ט) ז' לUMBOL ישב. מהו ישב.
אל מלא קרא כתיב לא יכליין למימר.
ישב בלחודי דלא אתהי עם דין. כתיב
הכא ישב, וכתיב התרם (ויקרא יט) בדור ישב
בלחודי.

ובגין דנס הוה סתים מעינא. לבתך כה
אתעבד דין נס ושצאי עלמא ונח רוגזיה
מה כתיב ויזפר אלהים את נס וגוו'. דהא כה
שצאי עלמא לא אדרבר דסתים מעינא הוה.